

BIBLICKÉ ÚKOLY

3. čtvrtletí 1968

KŘEŠŤAN
JAKO SPRÁVCE — JEHO
RADOSTI A POVINNOSTI

POŽEHNÁNÍ KAŽDODENNÍHO
STUDIA

Krása a bohatství Božího slova mají přetvořující vliv na
ysl a charakter věřícího člověka. Studium bible rozvíjí
lskou osobnost.

Ú V O D

Člověk dostal od Stvořitele svobodnou vůli, a tím i určitou odpovědnost. Tak byl např. odpovědný za udržování lidského rodu a za jeho blaho. Měl dobře spravovat i přírodu, do které byl postaven. Obdržel příkaz, aby pracoval a získal si prostředky k životu. Jako strážný svého bratra měl brát ohled na jeho blaho a pomáhat mu. To vše vyžaduje rozumné využití času, síly a inteligence.

Odpovědnost k životu přecházela z generace na generaci. Proto byl člověk ve všech dobách odpovědný Bohu za vše, co mu v životě dal — za zdraví, rodinu, domov, přátele, společenství věřících a bohoslužbu, mravní a duchovní výchovu dítek, etickou úroveň společnosti, získání a používání nemovitého majetku a peněz. Krátce, člověk měl v životě před Bohem přednosti i vážné odpovědnosti, kterým se nemohl vyhnout.

Znamená to tedy spravování celého života, nikoli pouze peněz. Tyto úkoly chtějí ukázat, jak si bible představuje věřícího člověka, který je jako správce před Bohem ve všech odvětvích života. Je to studium o správcovství v širším měřítku. Pochopíme-li je správně a přijmeme-li je s upřímností, přinese nám mnoho požehnání.

Křesťan jako Boží správce

Zlatý verš: 1. Kor. 4, 1. 2.

Každý, kdo se stává členem církve, se vlastně zavazuje, že bude pracovat v zájmu církve a že ji bude hájit. Musí si udržet živé spojení s Bohem, vžít se celým srdcem do velkého plánu vykoupení a svým životem a charakterem dokázat, že Boží přikázání zdaleka převyšují zvyky a ustanovení světa. Kristus očekává od každého věřícího, že splní svou povinnost. To má být heslem všech jeho následovníků.

Kdo rozumně spravuje svěřený majetek, nejen peníze, nýbrž i schopnosti, podporující budování Božeho království, dokazuje, že je Pánu věrný. Tam, kde dnes toto dílo konají pouze jedinci, měly by být tisíce dalších.

DÍTKY VÍRY

1. Jakým způsobem se vlastně stáváme Božími dítkami? Gal. 3, 26.
2. Podle čeho věřící pozná, že přebývá v Bohu? 1. Janu 4, 13.

Chceme-li získat Ducha sv., který by nás mohl použít, musíme se světit jeho vedení. Musíme být ochotni Ducha svatého přijmout, musíme dbát na jeho hlas. Neprojevíme-li tuto ochotu, Boží dar nám neprospěje.

Křesťané, jimž Jan psal, otevřeli své srdce Duchu sv. a zakoušeli požehnání jeho přítomnosti.

3. Komu náleží věřící? Proč? 1. Kor. 6, 19. 20.

Mysl, srdce, vůle a city věřícího náleží Bohu, rovněž i jeho peníze. Každý dar, který přijímáme a z něhož se těšíme, je výsledkem Boží dobroty. Bůh je ochotným dárce všeho dobrého. Přeje si, aby příjemce ocenil tyto dary, jež mají uspokojit veškeré jeho tělesné i duševní potřeby. Bůh žádá jen to, co mu náleží. Všechno je v prvé řadě Boží. Musíme s tím zacházet jako se svěřeným majetkem. Nezištné srdce pochopí Boží dobrotu a lásku a ochotně uzná jeho spravedlivé požadavky.

BOŽÍ VLASTNICKÉ PRÁVO

4. Kdo je odpovědný za existenci všeho? Kol. 1, 16–18.

Táž síla, jež udržuje s matematickou přesností rozsáhlou dráhu oběžnic ve vesmíru, drží i částice atomu v předepsaném oběhu. Kristova moc udržuje existenci vesmíru.

5. Jaký požadavek má Bůh, náš Stvořitel? Iz. 43, 1.

Zákony, jež Izraelští obdrželi, jsou krásným svědectvím o Kristově vztahu k jeho lidu. Když se zchudlý Žid musel rozloučit se svým domovem a prodal se jako otrok, musel jej jeho nejbližší příbuzný vykoupit. Hřích nás také oloupil o vše, co máme. I my jsme byli vykoupeni. Učinil tak Ježíš, který se stal naším nejbližším „příbuzným“. Stal se jím vlastně jen proto, aby nás mohl vykoupit. Náš Pán a Spasitel je nám bližší než otec, matka nebo přítel. Praví: „Neboj se, nebo jsem tě vykoupil. Nazval jsem tě jménem tvým, můj jsi ty.“

6. Co může Bůh učinit pro svůj lid? Juda 24. 25.

Kristus přijde na oblacích a s velikou slávou v bohatém doprovodu andělů. Přijde vzkřísit mrtvé a proměnit žijící svaté. Přijde oslavit ty, kteří jej milovali a zachovávali jeho přikázání, a vezme si je k sobě. Nezapomněl na ně. Ještě malou chvíli, a uvidíme Krále v jeho kráse.

Ještě maličko, a setře všelikou slzu s našich očí. Ještě maličko, a postaví nás „bezúhonné, před obličejem slávy své s radostí nevýslovnou“.

7. Jaký slavný úmysl má Bůh s těmi, které znovu stvořil v Kristu? Ef. 2, 10.

Člověk nemůže konat dobré skutky sám ze sebe. Nejprve se musí stát v Kristu novým stvořením, aby mohl přinášet dobré ovoce, jak to Pán od něho očekává. Změní-li svoji vůli, city a úmysly, mohou a musí se jeho dobré skutky stát dobrým svědectvím. (Mat. 5, 14–16.)

8. Jak se projevuje věřící, který Krista miluje? 2. Kor. 5, 14. 15.

Vidíme, že celý život musí dostat jiný směr. Nový život svědčí o přetvořující moci Ducha svatého. Nejvroucnější city a nejlepší síly náleží Kristu, a to nejen ve velkých věcech, ale i v malých. Takový život přináší ovoce Ducha (Gal. 5, 22. 23) a dokazuje, že máme zalíbení v plnění Boží vůle (Ž. 1, 2; 119, 97). Láska k Bohu a k bližním stává se hlavní pohnutkou života, a veškeré myšlení a jednání má na zřeteli jen Boží slávu. Takový život je neustále citlivější k hříchu, uvědomuje si lépe vlastní potřebu a ochotně spoléhá na Kristovu milost.

9. Jaká změna musí nastat u věřícího? Řím. 12, 2.

Tak jako dobrý strom nese dobré ovoce, bude i strom štěpený v Boží zahradě přinášet dobré ovoce k životu věčnému. Člověk překonává hříchy, které na něho dotírají, netrpí zlé myšlenky, vyčistí chrám svého srdce od všech zlovyků. Usměrní sklony, jež by vedly ke zlému. Změní své city a nálady a jedná podle nových zásad.

10. Který přestý čin je důkazem životní změny? Mat. 10, 42.

Mnozí kolem nás mají tichého a pokorného ducha Kristova. Pomáhají ochotně svému okolí v nejrůznějších maličkostech. Jak se jednou podiví, že Kristus zaznamenal každé jejich vlídné slovo, i sebemenší dar, kterým pomohli potřebným! Pán hodnotí pohnutky, a podle toho i odměňuje.

11. Jakých podrobností se dotýhá poslední soud? Kaz. 12, 14.

Mnozí svá přestoupení před lidmi skrývají. Namlouvají si, že se o nich nikdo nedozví. Na soudu bude zjeveno všechno. Všechny oniluvy pro hřích jsou tedy marné.

POHNUTKY VĚŘICÍHO

12. Co musí dělat věřící každý den, chce-li skutečně následovat Pána? Luk. 9, 23.

Neneseme-li svůj kříž a nejdeme-li za Ježíšem, nemůžeme být jeho následovníky. Není-li dosud naše vůle v souladu s Božími požadavky, pak musíme své sklony zapřít, vzdát se svých zamilovaných choutek a kráčet v Kristových šlépějích.

13. Jak se vyjádřil Pán Ježíš o věřících, kteří teskrát dávali almužny? Mar. 12, 41—44; Mat. 6, 2. 3.

Zde máme zase potvrzení, že Pán posuzuje naše činy podle pohnutek. Srdce, plné víry a lásky, je Bohu milější než drahocenný dar.

14. Co vyžaduje Pán od správce? 1. Kor. 4, 1. 2.

Nejdůležitější vlastností správce je věrnost. Člověk vě-

řící ví, že nevládní na tomto světě ve skutečnosti nic, ani své tělesné a duševní síly, neboť všechny jeho schopnosti náleží Bohu. Je stvořenou bytostí, která náleží Stvořiteli. Je však právě tak i vykoupen, zaplacen krví Ježíše Krista. Pravý Ježíšův následovník se bude snažit spravovat svěřené tělesné, duševní a duchovní schopnosti tak, aby tím oslavil Pána. Ví, že nemá právo využívat svých prostředků nebo nadání k ukojení své ctižádosti a svých sobeckých přání. Je povinen klást vždy Boží zájmy na prvé místo ve svém životě.

K přemýšlení: Je moje povaha již proměněna? Je můj celý život dostatečným svědectvím toho, že se považuji za Božího správce? Nemusím mít obavy z Božího soudu?

---

2. úkol — dne 13. července 1968

Správčovství v domě Božím

Zlatý verš: 1. Kor. 6, 20.

Chvalozpěvy, modlitba a slova Kristových služebníků pomáhají připravovat lid pro církev v nebesích. Bude to společenství, do něhož nevejde nic poskvřujícího.

Pozemská svatyně byla velmi posvátná. Křesťané z toho mohou poznat, jak si mají vážit místa, kde se Pán setkává se svým lidem. Bohoslužebné zvyky a obyčeje lidí se změnily k horšímu. Většinou marně hledáme úctu, s jakou se lid v dávnu choval ke svatyni, v níž se modlil k Hospodinu. Nebudme lhostejní k ničemu, co je svaté, co patří k bohoslužbě.

SPOLEČENSTVÍ S PÁNEM

1. Jaké ujištění dává Pán Ježíš těm, kteří s ním uzavrou společenství? Mat. 6, 31—33.

Člověk má předně usilovat o to, aby „hledal Pána, zda by snad makajíc, mohl naléztí jej“. (Skut. 17, 27.) Lidé většinou pracují „o pokrm, který hyne“ (Jan 6, 27). Kristus chce, abychom prvořadě věci kladli na první místo. Ujišťuje nás, že nám přidá i ty věci druhořadě podle osobní potřeby.

2. Jak dalece uplatňuje Bůh nárok na naše vlastnictví? Ž. 24, 1.

3. Jak si představoval Pavel užitečný život? Fil. 1, 21.

Nejblíže Kristu je ten, kdo se nejvíce vnořil do ducha jeho obětavé lásky, která „není všetečná, nenadýmá se, ...nehledá svých věcí, nevzpouzí se, neobmýšlí zlého.“ (1. Kor. 13, 4. 5.) Tato láska vede Kristova učedníka tak, jak vedla Pána Ježíše, že obětuje vše, žije a pracuje pro záchranu lidstva. Tento život se projevil i v životě ap. Pavla.

SPRÁVCOVSKÁ ODPOVĚDNOST I V DUCHOVNÍM ŽIVOTĚ

4. Co pro nás vyplývá ze skutečnosti, že patříme Kristu? 1. Kor. 6, 20.

Daří-li se nám z milosti Boží dobře, nezapomínejme, jakou cenu zaplatil Kristus za naše vykoupení. Jeho kříž zahanbuje často náš sobecký, pohodlný a bezstarostný život. Buďme vděční!

5. Při které kritické chvíli zdůraznil Pavel, že náleží Bohu? Jakého ujištění se mu dostalo? Skut. 27, 23. 24.

Náboženství je věc osobní. Je to osobní posvěcení, kdy člověk uctívá Boha a slouží mu. Pavel zde vydává mohutné svědectví vyděšeným pohanům. Ukazuje na Boha, který chce pomoci a zachránit nejen Pavla, ale i celou posádku.

6. Co vyplývá z poselství prvního anděla? Zjev. 14, 7.

Žádný člověk ani anděl není hoden, abychom se mu klaněli. Je to pouze Boží výsada. Pravý Bůh se liší od ostatních nepravých božstev tím, že je stvořitelem. (Jer. 10, 11. 12.) Sotva začalo hlásání poselství prvního anděla, rozšířila se po světě vývojová teorie. Proto je dnes výzva prvního anděla velmi aktuální. Uctívání Boha-Stvořitele poukazuje na znamení Božského tvůrčího díla — na oddělený sedmý den. (2. Moj. 20, 8—11.)

7. Jakého obětavého ducha projevila prvotní církev? Skut. 4, 32.

K BOHOSLUŽBĚ PATŘÍ I ŠTĚDROST

8. Co následovalo po obrácení věřících v Macedonii? 2. Kor. 8, 1. 4. 5.

Macedonští věřící byli proto tak obětaví, že se celým srdcem posvětili. Působením Ducha svatého „sami sebe nejprve dali Pánu“ (2. Kor. 8, 5), pak byli ochotni obětovat na podporu evangelia. Nikdo je nemusel nutit. Těšili se z toho, když si mohli odeprít i něco potřebného, jen aby pomohli jiným.

9. Co je důsledkem života v Duchu sv.? Gal. 5, 24. 25.

Po svém obrácení byl Pavel pro mnohé věci mrtev, ale zato žil tím více pro druhé. Byl právě tak horlivý jako předtím. Život křesťana není životem nečinnosti. Ježíš řekl, že tento nový život je životem hojnosti. (Jan 10, 10.) Jelikož je Pán Ježíš zdrojem života, nemůžeme si ani pravý život bez něj představit.

10. Co se stane, když někdo nedbá na Boží hlas? Řím. 1, 21—24.

Lidé pošetile vyměnili uctívání Boha za uctívání obrazů. Přestali vzhlízet ke Stvořiteli a vzdávají úctu stvoření. Zaměnili si slavný předmět úcty za věci ponižující. (Ž. 106, 20. 21; Jer. 2, 11.)

11. Co řekl Spasitel o dávání? Skut. 20, 35.

Toto požehnání je oboustranné. Příjemce darů je šťastný, ale mnohem větší požehnání připadá na dárce. Rozdávání skýtá radost. Dárce se odpoutává od vlastních zájmů, uplatňuje lepší stránku své povahy, a Bůh v něm má zalíbení. (Mat. 25, 34—40.)

BŮH TOUŽÍ PO NAŠEM SPOLEČENSTVÍ

12. Proč měli Izraelští postavit svatyni? 2. Moj. 25, 8.

Když nevyužijeme možnosti přijít do domu Božského, připravujeme se o společenství s Bohem. Kdykoli se lid Boží schází k pobožnosti, má mít pravou úctu k Hospodinu a má si uvědomit, že je v Boží přítomnosti. Pak zavládne ve shromáždění posvátné ticho.

13. Proč se církev potřebuje scházet k pobožnostem? Žid. 10, 24. 25.

Nepřipravujme se o praktické důsledky společenství s Bohem. Máme-li v srdci jeho mír, musí to být na nás vidět. Hlas bude mít přesvědčivou moc. Obecenství s Bo-

hem zušlechťí charakter i život. Lidé na nás poznají, tak jako na prvních učednících, že jsme byli s Ježíšem. To dodá především pracovníkům díla Božího neobvyklou sílu, o kterou se nesmí dát připravit.

14. V čem je síla Božího lidu? Iz. 30, 15.

Bůh nás vybízí: „Upokojte se a vězte, že já jsem Hospodin.“ (Ž. 46, 11.) Jen u něho je pravý klid. U něj získáme dokonalé soustředění pro dílo Boží.

K přemýšlení: Čím se můžeš Pánu odměnit za vše, co ti dal? Cítíš jeho přítomnost ve svém životě? Pamatujme na dokonalé a důstojné ticho i v domě Božím!

---

3. úloha — 20. júla 1968

Cirkev správkyňou Božej milosti

Základný verš: Mat. 28, 19. 20.

Boh obdaril svoju cirkev duchovnými darmi a požehnaním, aby predstavovala Jeho moc. V čistote a posvätenosti svojho ľudu vidí Kristus odmenu svojho poníženia a umocnenie svojej slávy. Chce, aby Jeho cirkev na zemi zachovávala zásady i spôsoby nebies.

KRISTUS POVERUJE CIRKEV

1. Čím poveril Kristus svoju cirkev? Mat. 28, 19. 20.

Učenci mali šíriť evanjelium v Kristovom mene. Každé

ich slovo a čin mali upozorňovať na Krista, ktorý má moc zachrániť hriešnika. V Jeho mene mali prosiť Otca a mali byť vypočutí. Kristovo meno malo byť ich heslom, znamením a spoločným pojivom, malo rozhodovať o ich jednaní a malo byť tajomstvom úspechu.

2. Aké dielo mali konať Kristovi učeníci po Jeho nanebovstúpení? Sk. I, 8.

Pred nanebovstúpením dal Kristus svojim učeníkom príkaz. Tento príkaz platí všetkým Jeho učeníkom až do dnešného dňa.

3. Kedy bude hlásanie evanjelia ukončené? Mat. 24, 14.

Boh už dlho čaká, kedy sa členovia cirkvi podľa svojich možností rozhodnú vydávať svedectvo o Kristu. Keby členovia Božej cirkvi splnili Kristov príkaz vo svojej vlasti i v misijných poliach, celý svet už mohol počuť varovné posolstvo a Pán Ježiš sa mohol vrátiť na našu zem v moci a veľkej sláve.

NAJVÄČŠIA ZODPOVEDNOSŤ

4. Ako nazval apoštol Peter Krista? 1. Pet. 5, 4.

Pán Ježiš nás osobne pozná a súcíti s našimi slabosťami. Pozná nás po mene. Vie presne všetko o nás i o tých, čo s nami bývajú.

5. Akú zodpovednosť majú pastieri? Sk. 20, 28.

Cirkev, najdrahší predmet Božej lásky, nebude nikdy bez ťažkostí, ale neostane ani bez Božej pomoci.

6. Aký vplyv malo Pavlovo kázanie na poslucháčov? Sk. 26, 15—18.

Pavel hovorí často o posvätení. Je to určitý stupeň po-

vahovej premeny, ktorým musí veriaci prejsť. Najprv je zbavený tíate vln, potom je ospravedlnený (Rím. 4, 8), ďalej opätovne a irvzle posväcovaný v mysli a živote za účelom dokonalosti v Kristu. Je to dielo celého života. (Pozri Mat. 5, 48.) Pavol prežíval stále posvätenie a postupoval od jedného víťazstva v Kristu k druhému. (Fil. 3, 12–14; Pozri Rím. 8, 1–4.)

7. Čo učíni Boh se strážnym, ktorý neplní vzne svoju zodpovednosť? Ez. 33, 8.

Tí, ktorých Boh povolal, aby slovom a učením budovali Jeho cirkev, majú nesmiernu zodpovednosť. V Kristovom mene musia vyzývať mužov a ženy, aby sa zmierili s Bohom. Túto úlohu môžu splniť len vtedy, ak dostanú múdrosť a moc zhora.

VEĽKÝ ÚKOL CIRKVI

8. Ktorý zvláštny úkol dáva Boh svojej cirkvi? Rím. 10, 13–15.

9. Akú úroveň má dosiahnuť Kristova cirkev? Ef. 5, 25–27.

Musíme dôkladne a úprimne skúmať svoje srdce. Zo svojich radov musíme vylúčiť povrchnosť a ľahkomyselnosť, ktorou sa mnohí kresťania vyznačujú. Tí, čo chcú potlačiť svoje zlé sklony, musia skutočne zápasiť sami so sebou. Musia nad sebou zvíťaziť. Pred Boží súd prídu síce všetky národy, ale prípad každého jednotlivca bude posudzovaný samostatne, podrobne a dôkladne. Súd preverí každého, či je bez poškrvny a závady.

10. Kto pomáha cirkvi šíriť evanjelium? 1. Kor. 3, 9–11.

11. Ako sa nazývajú nasledovníci Ježiša Krista? Čo sa od nich očakáva? 1. Kor. 4, 1. 2.

Spofahlivý človek má nedoziernu cenu. Boh si túto vlastnosť veľmi váži. Nespofohliví nezískajú večný život. (Luk. 16, 10—12.) Dedičstvo na novej zemi môžu prijaf len tí, na ktorých sa Boh môže za všetkých okolností spofohnúť.

V Í T A Z N Á C I R K E V

12. Aké dedičstvo raz prevezme Kristova cirkev? Ján 10, 28.

Boh pozná koniec od začiatku. Vedel, že i v budúcnosti budú mnohí ľudia verní. Vo svojej nekonečnej múdrosti usúdil, že verní všetkých dôb vojdú do večného dedičstva spoločne.

13. Akú prednosť budú mať nakoniec všetci vykúpení? Iz. 66, 22. 23.

Kým bude trvať nebo i zem, oddelený siedmy deň zostáva znamením Stvoriteľovej moci. A keď na zemi opäť rozkvitne raj, všetci budú zachovávať tento svätý deň odpočinku.

14. Aké bude toto víťazstvo? 1. Ján 3, 2; Zj. 21, 4.

Uvažuj: Svedčím pilne o Pánu Ježišovi, aby mohol čoskoro prísť? Som si vedomý, že za neverné očakávanie budem sa musieť zodpovedať?

Křesťan — správce víry

Zlatý verš: 1. Jana 5, 4.

Nebeské bytosti chtějí spolupracovat s lidmi, aby ukázaly světu, co lze ve spojení s Bohem dokázat pro spasení hynoucích duší. K tomu je však třeba, aby člověk vzdal své staré osobnosti a nechal se přetvořit Duchem sv. Pak dosáhne v životě víry i v záchraně lidí pro věčnost velkých výsledků.

JAK Á JE MOJE VÍRA ?

1. Proč chtěl být apoštol s věřícími v Římě? Řim. 1, 11. 12.

Zkušený apoštol se chce sejit s věřícími v Římě, aby se posílil a povzbudil z jejich víry, jako i oni z jeho Život v osamocení a oddělování se od ostatních věřících odvádí od křesťanské dokonalosti. Povzbuzujeme-li se vša navzájem vírou, rosteme k dokonalosti.

2. Jak má spravedlivý žít? Řim. 1, 17.

Spravedlivý člověk nebude spoléhat na své skutky a zásluhy. Pavel chce ukázat, že člověk nemůže být spravedlivý před Bohem jinak než skrze víru.

3. Jaké důsledky přináší křesťanský život? 2. Petra 1, 8—11.

Kristus může dokonale spasit všechny, kteří v něho uvěří. Budou-li však lpět na svých hříších, nemohou dojít spasení. Kristova spravedlnost nepřikrývá nevyznaný

hřích. Pán prohlásil, že ti, kteří přijímají Krista jako svého Vykupitele, získají odpuštění svých přestoupení. To je podmínka našeho vyvolení. Chce-li být člověk spasen, musí Krista přijmout vírou. Ti, kteří jej nepřijmou, ztratí život věčný. Nechtěli totiž využít jediného prostředku, který Otec a Syn připravili pro spásu hynoucího lidstva.

4. Jak působí naše „duchovní výzbroj“? 2. Kor. 10, 4.

5. Proč je důležité, abychom chodili ve světle? Jan 12, 35.

Ti, kteří věří v Krista, přijímají všechny paprsky světla, které Kristus svým učením šíří. Sami budou také světlo šířit. Porostou v svatosti.

NAŠE VÍRA POSILUJE OSTATNÍ

6. Co dokáže křesťan, který prošel těžkostmi a byl Bohem potěšen? 2. Kor. 1, 4.

Soužení význačně přispívá k zdokonalení povahy věřícího člověka. Ovšem, samo o sobě nedokáže z lidí učinit křesťany. Mnozí jsou v těžkostech a utrpení mrzuti a zahořklí. Bůh však soužení posvětil. Zamysleme se nad zkušeností a příkladem apoštola Pavla. Věřit v Boha uprostřed přepychu a hojnosti je mnohem nesnadnější. Těžkosti a zármutek nás přivádí blíže k Bohu. Neměli by lidé Pánu za soužení děkovat? Vždyť právě ono se může stát dalším krokem do království Božího!

7. Jaká je podmínka účastenství s Ježíšem Kristem? Žid. 3, 14.

8. Co musí věřit ten, kdo přichází k Bohu? Žid. 11, 6.

9. Jenom jaká víra má v životě člověka smysl? Jak. 2, 20. 26.

Mluvíme-li o víře, musíme bedlivě rozlišovat, o jaký druh víry se jedná. Bible říká, že i „dáblové věří a třesou se“. Ovšem, to není ta pravá víra. Ap. Jakub má na mysli víru, která nejen v Boha věří, ale poddává se i jeho vůli a daruje mu své srdce i city. Víra se musí projevovat skutky, musí očišťovat duši. Taková víra proměňuje srdce k obrazu Božímu.

10. Co všechno patří k opravdové víře? Řím. 5, 3—5.

Jenom ve tříbení a v těžkostech se ukáže pravá víra. Proto věřící člověk nereptá na tříbení, a v těžkostech se přimyká tím více k Bohu. V peci soužení od nás odpadá všechna nežádoucí struska.

11. Co připomínal Pavel Timoteovi k jeho duchovnímu růstu? 2. Tim. 1, 6.

ODMĚNA VĚRNOSTI

12. Jakou odměnu obdrží ti, kteří vydrží ve zkoušce víry?
1. Petra 1, 7.

Doba soužení a úzkosti, která je před námi, bude si vyžadovat víru, jež nezeslábne ani v největší zkoušce. Všichni, kteří se chystají na tuto dobu, mají možnost přípravy. Jákob zvítězil, poněvadž byl vytrvalý a rozhodný. Jeho modlitba byla tak vroucí, že mu vymohla vítězství. Všichni, kteří se právě tak uchopí Božích zaslíbení a budou vytrvalí jako Jákob, zvítězí jako on. Ti, kteří nejsou ochotni zapřít sami sebe, prosit dlouho a vroucně o Boží požehnání, nic nezískají. Málokdo ví, co to znamená, zápasit na modlitbě s Bohem! Jen ojedinelí věřící dovedou celým svým bytím toužit po Bohu, až jim dá sílu. Málokdo se dovede ve vlnách zoufalství uchopit s neochvějnou vírou Božích zaslíbení.

13. Kterou závažnou otázku vyslovil Pán Ježíš o době před svým příchodem? Luk. 18, 8.

14. Jak daleko sahá odevzdanost věřícího Bohu? Zjev. 12, 11.

Pomáháme-li jiným vítězit, sami duchovně rosteme. Zachováváme-li Boží přikázání, staneme se poslušnými, a Bůh rád přijme naši poslušnost.

K přemýšlení: Jaká je moje víra? Dovede překonat i velké nesnáze a těžkosti? Chci být opravdovým vítězem?

---

5. úkol — dne 3. srpna 1968

Křesťanova odpovědnost k modlitbě

Zlatý verš: Efez. 6, 18.

Cítíme-li se bezmocní, jděme k Pánu a sdělme mu pokorně a s dětinnou vírou své potřeby. Ten, který všechno ví a vidí a spravuje vše svojí vůlí a slovem, slyší i naše volání a vyslyší nás. Vnese do našich srdcí světlo. Upřímnou modlitbou získáváme spojení s Bohem. Pln soucitu a laskavosti se nad námi sklání, i když to nevidíme. Jeho ruka na nás spočívá, i když to necítíme.

PŘÍKLADY MODLITBY

1. Za koho prosil Pán Ježíš obzvláště? Jan 17, 9. 20.

Kristus vytváří živé spojení mezi sebou, svými učed-

níky a Otcem. Duch svatý působí na mysl člověka a činí ho dokonalým v Kristu Ježíši. Jednota s Kristem má za následek i vzájemnou jednotu mezi věřícími. A obráceně, nejednota mezi věřícími znamená, že nejsou zajedno ani s Kristem.

**2. Co řekl Spasitel o modlitbě křesťana za nepřátele?
Mat. 5, 44.**

Krista chápeme nejlépe tenkrát, když jsme sami v utrpení. Každé sebezapření ve prospěch ostatních podporuje lásku. Život se nám může stát jedině tehdy požehnáním, když splníme i tento Boží požadavek.

**3. Co dožádaly Abrahámovy modlitby za Sodomu?
1. Moj. 19, 29. Srov. 1. Moj. 18, 16–33.**

Hospodin nemohl zachovat města, za něž Abrahám prosil. Odměnil však jeho přímluvnou modlitbu a zachránil ty, kteří byli ochotni odejít. Čteme, že Lotova rodina byla zachována pro Abraháma.

4. Co mělo vliv na Petrovo vysvobození z vězení? Skut. 12, 5.

Petr byl vysvobozen proto, že se odevzdal do vůle Boží a že církve se za něj modlila. Apoštol nebyl okolnostmi nijak zastrašen. Po svém pokání, kdy zapřel Krista, čelil statečně nebezpečí a odvážně i směle zvěstoval ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele, který vstoupil na nebesa. Ve své cele si připomínal slova, jež mu Pán Ježíš řekl: „Amen, amen pravím tobě: Když jsi byl mlád, opáсал ses a chodil jsi, kam jsi chtěl. Ale když zestárneš, vztáhneš ruku a jiný tě opáše a povede tě, kam bys nechtěl.“ Petr byl přesvědčen, že nadešla chvíle, kdy má pro Krista obětovat život.

MODLITBA ZA DRUHÉ

5. Jak se mají křesťané modlit za nemocné? Jak. 5, 15, 16.

Modlíme-li se za uzdravení nemocného, neztrácejme víru v Boha, kdyby Bůh rozhodl jinak. Dopustí-li Pán i smrt, přijmeme hořký kalich a nezapomeňme, že je to Otcova ruka, která jej přidržuje k našim rtům. Vráť-li Bůh nemocnému ze své milosti zdraví, ať uzdravený nezapomene, komu vděčí za své uzdravení.

6. Co bude činit upřísný, horlivý věřící před příchodem Ježíše Krista? Luk. 12, 35—37; 1. Petra 4, 7.

Toto podobenství zdůrazňuje bdělost. Ježíš zde poprvé mluví veřejně o svém druhém příchodu. Říká lidem, že se blíží konec jeho poslání na zemi. Snaží se proto připravit věřící na své nanebevstoupení a na návrat v moci a slávě.

7. Zač se měli podle rady ap. Pavla věřící zvláště modlit? Efez. 6, 18, 19.

Je až dojemné, jak tento zdatný bojovník víry mluví o tom, aby se za něj věřící modlili. Dokazuje tím svoji pokoru. Spoléhá na podporu svých bratří a sester. Jistě potřeboval, aby se za něj modlili, a často tuto potřebu zdůrazňoval. (Řím. 15, 30; 2. Kor. 1, 11; Fil. 1, 19; Kol. 4, 3.)

8. Jakou povinnost má křesťan ke své vládě? 1. Tim. 2, 1, 2.

Křesťanovi leží na srdci dobro společnosti, v které žije. Má zájem na pokojném životě v míru. Nezapomíná na to ani ve svých modlitbách. Ctí společenské zřízení i státní autoritu. Nezapomíná na verš Skut. 5, 29.

9. Za kterou velkou událost se máme modlit? Mat. 6, 10.

Občané království Božího se po všecliny věky snaží žít svatým životem (1. Jana 3, 2. 3) a obětavě šířit zvěst o tomto království. Vždyť mají zaslíbení (Zjev. 11, 15), že Pán Ježíš převezme vládu království Božího, které se uskuteční na tomto světě. Tato „blahoslavená naděje slavného zjevení velikého Boha a Spasitele Ježíše Krista“ naplňovala ve všech dobách mysl a srdce upřímných křesťanů a vedla je k svatému životu.

BOHOSLUŽBA JE SOUČÁSTÍ ODPOVĚDNOSTI K MODLITBĚ

10. Co nemají křesťané nikdy zanedbat? Proč? Žid. 10, 25.

Ti, kteří jsou pevně zakotveni ve víře, nesmějí zapomínat, že někteří věřící nemají takovou možnost se duchovně rozvíjet. Mohou i prožívat pochybnosti a zmalomyslnění. „Slovo v čas příhodný“ (Iz. 50, 4) může z Boží prozřetelnosti odvrátit hříšníka z jeho bludné cesty, může zachránit jeho duši od smrti a přikrýt množství hříchů (Jak. 5, 20).

Vzniknou-li větší nesnáze, těžkosti a pronásledování, může vzájemné napomenutí a povzbuzení přinést ještě více užitku. Křesťanské společenství dává člověku odvahu a sílu.

11. Komu má modlitebna sloužit? Mat. 21, 12–16. Srov. Iz. 56, 7.

Pán Ježíš uzdravoval ty, kteří za ním přišli na chrámové nádvoří. Poukazoval přitom prakticky na to, že chrám má z Boží vůle sloužit potřebám člověka. Zdá se, že na krátký čas měl Pán Ježíš chrám docela v moci. V této chvíli prakticky ukázal, čemu má sloužit chrám.

mové posvátné místo. Přišel na zem, aby lidé „život měli a hojnost měli“, nikoli proto, aby více obětovali.

12. Jakými krásnými slovy hodnotí Bůh věrné pracovníky svého lidu? Iz. 52, 7.

Poselství o vysvobození a pokoji přináší největší radost. Židé, kteří byli pod cizím jhem, řešili se nejvíce z ujištění, že se blíží hodina jejich vysvobození. Pavel přirovnal tato Izaiášova slova ke zvěstování evangelia. (Řím. 10, 15.)

13. Jakou odměnu přijme nakonec věrný, modlící se lid Boží? Mal. 3, 16. 17.

K přemýšlení: Jaké jsou mé osobní zkušenosti s modlitbou? Nezapomínám se modlit i za potřeby jiných? Využívám volných chvil v domě Božím k tiché modlitbě a rozjímání? Duch vroucích modliteb musí ožít právě před příchodem Páně!

---

6. úloha — 10. augusta 1968

Křesťanova zodpovednosť Božiemu Slovu

Základný verš: Job 23, 12.

Z Písma najlepšie poznávame Boží charakter, Jeho jednanie s ľuďmi i veľké dielo vykúpenia. Tu nachádzame svedectvo o živote patriarchov, prorokov a iných svätých mužov. Písmo dosvedčuje, že to boli ľudia „utrpeniu podrobení ako aj my“. Pozorujeme, ako sa

prebýjali sklamaním ako my, klesali v pokušeníach ako my, ale vždy znovu sa spamätali a z Božej milosti zvíťazili. Toto poznanie nás posilňuje na ceste za spasením. Z Písma tiež poznávame, že Ježišovi učeníci sú tu nato, aby iným slúžili k požehnaniu. Majú zoznamovať ľudí s radosťou zvestou evanjelia. Nemusia sa starať o úspech. Stačí ak v tichosti napredujú a verne konajú dielo, ktoré im Boh vo svojej prozreteľnosti určil, a ich život nebude márný.

KRISTUS — SLOVO

1. Ako pomenúva evanjelista Ján nášho Pána? Ján 1, 14; Zj. 19, 13b.

Božie Slovo sa musí stať súčasťou charakteru tých, čo mu veria. Ak viera má žiť, veriaci človek musí prijímať a osvojovať si pravdu dotiaľ, kým sa nestane súčasťou jeho bytosti a hnacou silou jeho života a jednania. Pán Ježiš je nazvaný Slovom Božím. Od Otca prijal zákon, jeho zásady prežíval v živote, zjavoval jeho ducha a v srdci Mu pôsobila jeho blahodárna moc. Nasledovníci Ježiša Krista majú žiť podobne.

2. Čo podľa Ježišových slov prináša život tomuto svetu? Ján 6, 32. 33.

Slovo Božie je pre nás stromom života. Každý úsek Písma nám slúži k úžitku a poučeniu. Musíme sa však naučiť Písmo študovať. Písmo nie je zmesou všetkých možných náuk. Je to výchovná kniha. Ak nám má priniesť úžitok, musíme sa dobre sústrediť. Duch Svätý nám pripomnie slová Pána Ježiša. Osvieti myseľ a povedie nás.

3. Čo hovorí Pán Ježiš o sebe? Ján 6, 35. 48. 50. 51.

Kristus je zdrojom nášho života, zdrojom nesmrteľnosti. Duchovný život dáva všetkým, čo k Nemu prichádzajú.

4. Čo povedal o Ježišovi Peter? Ján 6, 68.

Peter dosiaľ plne nechápal duchovný zmysel Kristovho kráľovstva. Jeho vyznanie však nasvedčuje, že postihol kľúčový význam Ježišových slov pre večný duchovný život.

ZODPOVEDNOSŤ ZA ZVEŠŤ SLOVA

5. Ako napomína apoštol Pavel Timotea? 2. Tim. 4, 1. 2.

Svätý Duch môže pomáhať kazateľovi len vtedy, ak ľuďom zvestuje pravdu. Kazateľ je Božím poslom. Ak nemá ľudí zavádzať, musí kázať len Slovo Božie, a nie vlastné nápady, tradičné názory či iné nebiblické nauky. Ak dnešní kazatelia pochopia, že majú privádzať ľudí k Bohu, ich zvesť bude čistým chlebom života. Nebudú kázať pre popularitu či na odiv, ale oznámia ľuďom Božie požiadavky, ktoré sa im niekedy aj nepáčia.

6. Čo povedal Spasiteľ svojim poslucháčom o Písme? Ján 5, 39.

Písmo obsahuje mnohé zaslúbenia pre tých, čo prídu k Bohu a dá im pravé potešenie. Zvlášť nemocní v ňom nájdu útechu. Písmom dal Boh ľuďstvu jeden list zo stromu života, ktorý má slúžiť „na uzdravenie národov“. Nechápeme, ako môže veriaci, ktorý číta alebo počuje Božie Slovo, stratiť záujem o nebeské veci a odovzdať sa zábavám a zvodom sveta!

7. Na čom spočívala Jánova viera? 1. Ján 1, 1—3.

Kresťan sa stáva živým požitkom medzi nebom a ze-

mou. Jednou rukou sa drží svojho poznania Boha v Kristu, druhou drží tých, ktorí Boha nepoznajú. Je živým pojivom medzi Otcom a Jeho zblúdilými deťmi.

8. Čo očistilo učeníkov podľa slov Pána Ježiša? Ján 15, 3.

Ježišovi súčasníci sa nemohli vyhovárať, že nevedia o podmienkach spasenia. Ježiš im všetko jasne povedal. Keby pravdu nepočuli, neboli by zodpovední. Podobne je to aj s tými, ktorí počujú Božie Slovo dnes. Poslucháči sú zodpovední Bohu. Kázanie môžu zosmiešňovať alebo i prehliadať, no nakoniec k svojmu zármutku zistia, že musia vydať počet z toho, ako sa podľa počutého zachovali.

9. Čomu pripodobnil Spasiteľ svoje Slovo? Luk. 8, 11.

Slovo Božie je prirovnané k semenu. Semeno obsahuje život. Preto kľíči. Aj Božie Slovo obsahuje život. Kristus hovorí: „Reči, ktoré som vám hovoril, sú duch a život.“ „Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život.“ Každý Boží prikaz i zaslúbenie obsahuje moc Božieho života. Kto ho prijíma vierou, prijíma Boží život a charakter.

KREŠŤANIA ZACHOVÁVAJÚ BOŽIE SLOVO

10. Od koho je Písmo a na čo slúži? 2. Tim. 3, 16. 17.

Písmo je preto tak živé, že Boh ho svojím Duchom oživuje. Skutočnosť, že má trvalú prísazlivosť a vie uspokojiť všetky potreby človeka, svedčí o Jeho božskom pôvode.

11. Kto posväcuje veriaceho a ako sa to deje? Ján 17, 17.

Božie Slovo je pravda. Písmo nám zjavuje charakter Boha a Ježiša Krista. Ak pravdy Božieho Slova preniknú do nášho života, stávame sa novým stvorením.

12. Ako si patriarcha Job cenil Božie Slovo? Job 23, 12.

13. Čo je dôsledkom verného nasledovania Božieho Slova? Luk. 11., 28.

Kristus povedal: „Omnoho blahoslavenejší sú tí, čo počuli Slovo Božie a zachovávajú ho.“ Len chlieb života uspokojí hladnú dušu. Učenci často prejavovali veľkú zvedavosť. Pýtali sa Spasiteľa na rôzne veci. On im však nevysvetľoval nič, čo nepotrebovali pre svoju činnosť. Myšlienky svojich učeníkov usmerňoval k Božiemu Slovu. Prinášal im tiež mnoho rád o praktickej zbožnosti.

Uvažuj: Viem trpezlivo a vytrvale skúmať Písmo? Stalo sa mi zdrojom sily, nachádzam v ňom rady pre život? Kiež aj moja životná skúsenosť blahodárne ovplyvní ostatných, ktorí túžia po posvätení!

---

7. úkol — dne 17. srpna 1968

Jsme odpovědni za svůj vliv

Zlatý verš: 2. Kor. 3, 2.

Svět má právo vědět, co může od nás očekávat, jaký je náš světový názor, jaká je naše víra, proč jsme věřící. Kdo z věřících stojí na pevných zásadách Písma sv., je také sám pevných mravních zásad. Svým životem ovliv-

ňuje i prostředí, v kterém žije. Mnozí z věřících si ani neuvědomují, jak velký vliv mají k dobrému nebo ke zlému. Ten, kdo přijme Krista za svého spasitele, bude milovat všechny lidi, za které Kristus zemřel. Kristus se v něm stane studnicí vody, vyvěrající k životu věčnému.

KŘESŤANOVA ODPOVĚDNOST

1. Jakou vyzývavou otázku dal Kain Bohu? 1. Moj. 4, 9.

2. Jak odpověděl Spasitel na zákoníkovu otázku: „Kdo je můj bližní?“ Luk. 10, 29—37.

Pán žádá od své církve, aby konala práci, kterou jí v podobenství naznačil. Je zbytečné se ptát: „Kdo je můj bližní?“ Máme vědět, že bližním je každý, kdo potřebuje naši pomoci, bez ohledu na náboženskou, politickou nebo rasovou příslušnost. Pán Ježíš odstraňuje předsudky a rozdíly, které Židé v tomto směru vytvořili a které někteří lidé dělají dodnes.

3. Na jakou základnu usměrňuje ap. Pavel vzájemné lidské vztahy? Řím. 13, 8, 9.

První čtyři přikázání jsou sloučena v jeden veliký přikázání: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého.“ Posledních šest je zahrnuto do přikázání: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Obě tato přikázání vyjadřují zásadu lásky. Nelze zachovávat prvé a přestupovat druhé anebo naopak. Má-li Bůh své místo v našem srdci, budeme mít správný vztah i k našim bližním. Budeme je milovat jako sebe. A jedině tenkrát, milujeme-li Boha nade vše, dokážeme milovat i svého bližního.

Jelikož láska k Bohu a k člověku je obsahem všech přikázání, je jasné, že přestoupení jediného přikázání narušuje tuto zásadu. Kristus učil své posluchače, že zákon

Boží nutno brát jako celek. Učil, že láska k Bohu se projevuje poslušností ke všem jeho přikázáním.

4. Podle které zásady bude Bůh odměňovat lidi u soudu? Mat. 16, 27.

KŘESŤANSTVÍ V ŽIVOTĚ

5. Čemu je připodobněn křesťan? 2. Kor. 3, 2—4.

Svět potřebuje více takových opravdových křesťanů. Výmluvný křesťánský život má být jasným svědectvím. Pak teprve lidé pochopí význam křesťanství, porozumí jeho velkým pravdám, naučí se milvat Boha a být poslušní jeho zákona.

6. Jak dalekosáhlý je vliv věřícího? 1 Kor. 4, 9.

Věrní Boží svědkové stavají se středem pozornosti obyvatel tohoto světa i nebes. Celý vesmír sleduje na jevišti naší země boj mezi hříchem a spravedlností, pravdou a bludem. Věřící musí dbát, aby všichni, kteří s nimi přicházejí do styku, viděli světlo pravdy. Kdyby si křesťané uvědomili, že je pozorně sleduje celý vesmír, ožila by síla svědectví, kterou se vyznačoval život apoštolů.

7. S jakou odpovědností je vždy spjato znovuzrození? Efez. 4, 24, 25.

Lest se dříve nebo později člověku vymstí. Mrzí jej pak víc než podvedeného. Ti, kteří následují Pána, musí být ve všem důsledně poctiví. Křesťan si nesmí dovolit využívat druhého nebo přibarvovat různé zprávy, budit i nepřímou falešný dojem, slibovat, nemíní-li slib splnit, šířit nepravdivé pověsti a pomluvy.

8. Proč jsme obdrželi světlo evangelia? 2. Kor. 4, 6.

Tak jako Bůh způsobil svým slovem světlo na temném světě, tak má živé slovo — Písmo svaté — rozžehnout v hříšných srdcích světlo nebes. To dokáže jen Bůh. Lidé nemají moc ani moudrost, aby toto světlo vytvořili.

PRAKTICKÉ RADY

9. Jak si představuje Jakub praktické náboženství? Jak. 1, 27.

Pravé náboženství nás učí chovat se vždy jako v Boží přítomnosti. Ovšem, Bůh vidí nejen činy, nýbrž i pohnutky. Ani uvedené dobré skutky nejsou důkazem „čistého a neposkvrněného náboženství“, jestli k nim nevedly správné pohnutky. Mnozí konají dobro, jen aby je lidé chválili anebo aby získali jiné výhody.

10. Čím se mají vyznačovat vedoucí cirkve? Tit. 2, 7, 8.

Špatný příklad působí zhoubně. Proto Pavel Titovi připomíná, že jeho protivníci budou bedlivě sledovat jeho život a slova, aby na něm něco našli. Bude-li však Titus opatrný a bude-li mluvit správně, rozvážně a odpovědně, budou jeho nepřátelé zahanbeni. Nebudou mít příčinu ke kritice.

11. Kterými zásadami se řídil Pavel, aby zbytečně nikde nenarazil? 1. Kor. 10, 23, 24.

Křesťan může právem činit vše, co není v rozporu s vůlí Boží. Ovšem, musí dbát na to, aby nebyl druhému urážkou. Věřící musí dávat pozor na své chování, aby prospěl ostatním. Chce-li jednat ve všem správně, nemůže se řídit jen vlastním svědomím, ale musí dbát blaha druhých.

12. Který příklad, týkající se vlivu, uvedl Pavel? 1. Kor. 8, 13.

Masité pokrmy bývaly často obětovány modlám. Pavel byl raději ochoten zřici se i těchto jinak čistých pokrmů, než by byl pohoršením duchovně slabšímu bratřovi. Svoboda je vzácná vlastnost, ale věřící by měli současně pamatovat na zájmy ostatních. V takových otázkách musí rozhodovat láska k bližnímu. Uspokojení vlastních přání není zdaleka tak důležitá jako spasení bratra, který by se mohl nad určitým projevem svobody pohoršit. Tato zásada se vztahuje na celý život ve své mnohotvárnosti, jako je např. různý způsob pobavení, odívání, hudby apod. Opravdový následovník Pána Ježíše bere zřetel na druhé, a proto se musí často zapřít pro dobro ostatních. Touto zásadou se soustavně vyznačoval pozemský život Pána Ježíše.

TRVALÁ ODMĚNA

13. Která krásná starozákonní zkušenost ukazuje na mocný vliv zbožného života? Rut 1, 14—17.

Rut nepřilnula ke své tchyni Noemi jen proto, že ji milovala. Rut poznala, že Noemi je proto tak skvělou ženou, že má zvláštní víru. Proto se rozhodla jít za pravým Bohem: „Lid tvůj, lid můj, Bůh tvůj, Bůh můj.“ Nikde v literatuře nenajdeme krásnější vyznání lásky a oddanosti. Rut poznala pravého Boha jen ze života Noemi a ostatních členů její rodiny. Bůh se vždy zjevuje člověku tímto způsobem — v životě upřímných věřících.

14. Která vrcholná odměna čeká na spravedlivé a věrné dítě Boží? Mat. 25, 34.

K přemýšlení: Pamatuji vždy na to, že mne lidé pozorují? Vyhýbám se všemu, co by mohlo být ku pohoršení? Neomlouvám často své jednání slovy: „Vždyť to není nic špatného! Cožpak je to hřích?“ Ber ohled i na slabšího bratra!

Křesťanova odpovědnost v domově

Zlatý verš: Přisl. 22, 6.

Jediná spořádaná, ukázněná rodina křesťanská znamená pro svět víc než všechna kázání. Taková rodina dokazuje, že rodiče se správně řídili Božími pokyny, a že jejich děti slouží Pánu. Jejich vliv roste. Dávají druhým, ale tím více zase získávají. Otec a matka nalézají spojence ve svých dětech, jež šíří dál poznání, kterého se jim doma dostalo. Jejich bohabojný příklad vede ostatní k tomu, aby také toužili po Bohu.

M U Ź A Ž E N A

1. Proč dal Bůh Adamovi společníci? 1. Moj. 2, 18.

Bůh založil prvé manželství. Toto zřízení je tudíž darem Stvořitele vesmíru. Je to jedno ze dvou zřízení, jež si Adam po svém pádu do hříchu vzal za brány ráje. Lidé, kteří se řídí v manželství Božími zásadami, jsou šťastní. Manželství chrání čistotu a štěstí lidského rodu, uspokojuje společenské potřeby člověka a povznáší tělesnou, duševní a mravní přirozenost.

2. Které základní povinnosti má manžel a otec? Efez. 5. 25. a v. 28. 29. 31.

Poddá-li se žena muži, nemá jí proto muž poroučet, ale milovat ji. Tak vzniká nejkrásnější společenství. Dobrý manžel nikdy nedává strohé příkazy. Dovede svou lásku projevit různým způsobem. Najde si slova porozumění a něhy. Muž má dostatečně pečovat o dočasné blaho své ženy a mít ji v úctě. (1. Petra 3, 7.)

3. Jak vylíčil Pavel manželský svazek? Efez. 5, 21—24.

Podřízení se není důkazem podřadnosti. Naopak, žena se dobrovolně podvoluje sobě rovnému. Muž je hlavou ženy. Čím se však vyznačuje oddanost církve Kristu? Ochotou, důvěrou, vírou, láskou. Služba lásky je to nejkrásnější. „Břímě mé je lehké“, praví Kristus, hlava církve. (Mat. 11, 30.)

4. Jak se má chovat věřící v manželství nábožensky smíšeném? 1. Kor. 7, 13—16. Srov. 1. Petra 3, 1. 7.

Může se stát, že nevěřící žena se staví proti evangeliu, a v důsledku toho nechce žít se svým křesťanským manželem. V takových případech nemůže manžel zabránit rozchodu. Jestliže si však nevěřící žena přeje zůstat u svého věřícího muže, nemá muž právo hledat rozloučení. Manželský slib je posvátný, a změna náboženského smýšlení některého z manželů jej neruší. Obrátí-li se jeden z nich, má být tím něžnější, laskavější a věrnější ke svému druhu než předtím. Manželství s nevěřícím je pro věřícího závazné tak dlouho, dokud se nevěřící část dobrovolně neoddělí a neuzavře nový sňatek.

5. Jak dlouho má trvat manželství podle Boží vůle? Řím. 7, 2.

ODPOVĚDNOSTI RODIČŮ

6. Jakou zvláštní odpovědnost má manžel a otec? 1. Tim. 5, 8.

Od manžela a otce žena právem očekává lásku, soucit a pomoc ve výchově dětí. Děti mu náleží právě tak jako jí, a on má mít stejný zájem o jejich rozvoj. Děti čekají od otce podporu a vedení. Otec proto musí vědět, jaké vlivy a jaká společnost působí na jeho děti, aby je usměrňoval správným způsobem. Otec také přispívá rovným dí-

lem ke štěstí domova. Starosti v zaměstnání mu v tom nemají překážet. Domů má přicházet s úsměvem a s vlídnými slovy.

7. Jak mají rodiče zacházet se svými dětmi? Efez. 6, 4.

Nesmíme projevovat slepou lásku, ale zase nemáme být zbytečně přísní. Děti nelze přitahovat k Pánu násilím. Musíme je vést, nikoli pohánět. „Ovce mé hlas můj slyší, a znám je, a následují mne“, praví Kristus. Neřekl: Ovce mé slyší můj hlas a jsou nuceny kráčet cestou poslušnosti. Ve výchově dětí musí převládat láska. Rodiče nemají nikdy působit dětem bolest strohostí nebo nerozumnou přísností.

8. Kterou zvláštní povinnost mají rodiče k dětem? Přisl. 22, 6.

V každém křesťanském domově musí být určitá pravidla, řád. Rodiče mají svými slovy a chováním dát dětem vzácný, živý příklad toho, co od nich očekávají. Učte děti a mládež úctě k Bohu a věrnosti k zásadám jeho zákona. Způsob a metoda vyučování musí však být úměrná věku dětí. Dítě má svůj svět, a proto při vyučování se mu musíme přizpůsobit. To je ta „výchova podle cesty jeho“.

9. Jak se choval Pán Ježíš k dětem? Mat. 18, 6. 10. 14.

Rodiče dali dětem život, ovšem, tento život je tvůrčím projevem Boží moci, neboť Bůh je dárce života. Nezapomeňme, že nesmíme s dětmi zacházet jako se svým majetkem. Děti jsou dědictvím Hospodinovým a jsou zahrnuty do plánu vykoupení jako my. Jsou rodičům svěřeny, aby mohly splnit svůj časný i věčný úkol.

POVINNOSTI DĚTÍ K RODIČŮM

10. Které je první přikázání se „zaslíbením“? Efez. 6, 2. 3.

„Cti otce svého a matku svou, ať se prodlouží dnové tvoji na zemi, kterou Hospodin, Bůh tvůj, dá tobě.“ Tak zní první přikázání se zaslíbením. Je závazné pro děti i pro mládež, pro lidi středního věku i pro starší. Neexistuje životní období, kdy by si děti nemusely vážit rodičů. Tato vážná povinnost je závazná pro všechny syny a dcery. Má zaslíbení prodloužení života v zemi, kterou Pán Bůh dá svým věrným. Není to maličkost, kterou by bylo možno přehlížet. Zaslíbení je vázáno podmínkou poslušnosti. Budeš-li poslušen, budeš dlouho živ v zemi, kterou ti dá Bůh. Nebudeš-li poslušen, zkrátíš si život.

11. Jak se vyjádřil Spasitel o lidech, kteří se v jeho době vyhýbali své povinnosti vůči rodičům? Mat. 15, 3—6.

Odsunuli páté přikázání klidně stranou, ale velmi důsledně plnili tradice starších. Učili lid, že mají svůj majetek darovat chrámu, což prý je důležitější než podporovat rodiče. Tvrdili, že kdyby věnovali něco z této částky rodičům žijícím v tísní, dopustili by se svatokrádeže. Stačilo, když takové nevěrné dítě řeklo o svém majetku „Korban“, čímž jej zasvětilo chrámu, a mohlo si jej po celý život nechat. Teprve po smrti měl připadnout na chrámovou službu. Tak se mnohé děti vyhýbaly povinnosti podporovat rodiče v jejich stáří.

12. Které Pavlovy výstrahy mají pro mládež zvláštní cenu? 2. Tim. 2, 22; 1. Kor. 15, 33; Efez. 4, 29.

Styk s povrchními, bezstarostnými a zkaženými lidmi velmi neblaze působí na věřícího člověka. Proto se s takovými lidmi nemá věřící ani přátelit.

13. Proč mají děti poslouchat rodiče? Efez. 6, 1.

Děti, které si rodičů neváží, neposlouchají je, nedbají na jejich rady a poučení, nemohou být na nové zemi. Odbojný, neposlušný, nevděčný syn či dcera nemá na nové zemi

místo. Nenaučí-li se zde poslušnosti a poddanosti, nenaučí se tomu nikdy. Neposlušné a nepoddajné děti nebudou rušit klid vykoupených. Ten, kdo přestupuje příkázání, nemůže být dědicem nebeského království.

14. Které znamení dokazuje, že se blíží příchod Páně?
2. Tim. 3, 1. 2.

K přemýšlení: Jsem opravdovým křesťanem ve svém domově? Každý má v něm své povinnosti i přednosti. Vyhýbám se vždy vlivům bezbožnosti? Máš-li ještě rodiče, nezapomínáš na své povinnosti k nim?

---

9. úloha — 31. augusta 1968

Křesťanove hrivny

Základný verš: Mat. 25, 21.

Boh každého obdaril nejakou schopnosťou. Hovoríme o hrivnách. Niektorí dostali jednu, niektorí päť, iní desať. Pán neudeluje schopnosti podľa svojej ľubovôle, ale podľa možnosti príjemcu. Podľa toho bude žiadať aj počet. Najväčšiu zodpovednosť má ten, kto dostal najviac schopností. Ten, kto má tisíc korún, zodpovedný je za všetko, čo pri správnom použití týmito peňazmi možno docieľať. Kto má len sto korún, bude zodpovedný len za túto čiastku.

Pán chváli verné spravovanie majetku a schopností. Ak chceme byť dobrými a vernými služobníkmi, musíme pre Majstra pracovať svedomite a verne. Odmení len pilnú a poctivú službu.

SVĚTÝ DUCH UDELUJE DARY A SCHOPNOSTI

1. Ktorým podobenstvom vystihol Pán Ježiš, že Boh dal človeku určité schopnosti? Mat. 25, 14. 15.

Schopnosti, ktoré Boh dáva svojej cirkvi, predstavujú obzvlášť dary a požehnanie Svätého Ducha. Učeníci prijali Ducha Svätého len vtedy, keď sa vierou a modlitbou cele odovzdali práci pre Pána. Kristovi nasledovníci vtedy dostali dary nebies zvláštnou mierou.

2. Čo hovorí apoštol Pavel o daroch Ducha pre Božích pracovníkov? Ef. 4, 11. 12; 1 Kor. 12, 8—10.
3. Čo vieme o rozdeľovaní duchovných darov? 1. Kor. 12, 11; Mat. 25, 15.

Ak verne splníme zverený nám úkol, veľký či malý, tým oslávime Boha, ktorý schopnosti udeľuje. Ten, kto má päť hrivien; musí zužitkovať všetkých päť. Boh očakáva výsledok podľa toho, čo človeku dal.

4. Ktoré dve triedy ľudí uvádza podobenstvo o hrivnách? Mat. 25, 16—19.
5. Akú zodpovednosť majú správcovia Božích darov? Čo o tom čítame v podobenstve? Mat. 25, 27; Rím. 12, 6—8.

Využime i sebamenšie schopnosti. Našou najdôležitejšou otázkou nie je: Kolko som dostal? Ale: Čo robím s tým, čo mám?

DARY PRIRODZENÝCH SCHOPNOSTÍ

6. Ako ešte ďalej možno vysvetliť podobenstvo o hrivnách?

Od p o v e d : Podobenstvo sa netýka len nejakých zvláštnych darov Ducha. Vztáhuje sa na všetky dary a schopnosti, vrodené alebo získané, telesné či duchovné. Všetko, čo človek vie, má slúžiť v Kristovom diele. .

7. Čo si musíme uvedomiť, keď prijímame dary a schopnosti? Sk. 17, 24. 25.

Veriaci človek vie, že všetky schopnosti má od Boha. Je len správcom Božích darov. Ako správca povinný je verne spravovať Boží majetok. Podľa tejto zásady vysvetľuje služobníca Pánova podobenstvo o hrivnách. Uvedieme niekoľko príkladov týchto darov a ich použitia pre Panea.

- a) **Duževné schopnosti.** Boh žiada, aby sme cvičili svoje duševné sily. Chce, aby sme získali najväčšie možné vzdelanie, aby sme mohli svoje vedomosti odovzdávať ďalej.
- b) **Reč.** Starostlivo pestujme dar reči. Reč nám umožňuje šíriť evanjelium. Všetci kresťania sú povolaní k tomu, aby iným zvestovali nevystihnuteľné bohatstvo Kristovo. Musia sa preto snažiť hovoriť dokonale, správne, a voliť vhodné výrazy.
- c) **Čas.** Náš čas patrí Bohu. Každý okamih je Jeho. Preto sme povinní využiť ho k Jeho sláve. Zo žiadneho dara nebude Boh vyžadovať tak presný počet ako z nášho času.
- d) **Zdravie.** Zdravie je požehnanie, ktorého hodnotu málokto oceňuje. A predsa prevažne na zdraví záleží, či budeme duševne a telesne zdatní. Všetko, čo ničí telesnú silu, oslabuje myseľ, ktorá potom nevie rozpoznať dobro od zla. Ak zneužívame svoje telesné sily, skracujeme dobu, v ktorej máme žiť k Božej sláve.
- e) **Sila.** Máme milovať Boha nielen celým srdcom, mysľou a dušou, ale aj celou silou. To nám pripomína rozumné zužitkovanie telesných síl.
- f) **Prívetivosť, láskavosť, ochota a postreh** duchovných vecí sú vzácné dary, za ktoré sme zvlášť zodpovední.

g) Spoločenské postavenie. Aj to je určitý dar. Použime ho k dobru všetkých, s ktorými prichádzame do styku.

8. Akú chybu urobil muž s jednou hrivnou? Prečo ho Pán neospravedlnil? Mat. 25, 24—28.

Ten, ktorý mal najmenšiu hrivnu, nevyužil ju. Je to výstraha pre všetkých, čo si myslia, že majú málo schopností, že nemôžu pracovať pre Krista. Keby mohli robiť niečo veľké, radi by to konali. Povolanie k nepatrnej službe ich utvrdzuje v domnienke, že majú právo nerobiť nič. Je to veľký omyl. Pán rozdáva dary a skúša charakter človeka. Muž, ktorý nevyužil svoj dar, spreneveril sa svojmu povolaniu. Keby dostal päť hrivien, zakopal by ich možno práve tak ako tú jednu. Svojím jednaním dokázal, že pohŕda nebeskými darmi.

9. Čo sa stalo s použitými hrivnami? Mat. 25, 16. 17.

Použitie dary sa rozhojňujú. Úspech nie je výsledkom náhody či osudu, ale pôsobenie Božej prozreteľnosti, odmenou viery a rozvahy, cnosti a vytrvalého úsilia. Pán chce, aby sme využili všetky svoje dary, a potom znásobi naše schopnosti.

ČAS ODPLATY

10. Kedy prišiel v podobenstve čas účtovania so služobníkmi? Mat. 25, 19. Porovnaj Zj. 22, 12.

Osobne sme zodpovední i za tie najnepatrnejšie schopnosti. Pán presne hodnotí všetky možnosti slúžiť. Všíma si nevyužitých schopností práve tak ako užitočných. Boh nás povolá k zodpovednosti za všetko, čím sme sa mohli stať, keby sme boli správne využili dary, ktoré nám zveril.

11. Čo sa stalo s neverným sluhom? Mat. 25, 30.

Sebecky žiť len pre seba sa nezhoduje s Božím kráľovstvom. Kto neskúsil radosť nezištnej lásky v práci pre iných, nehodí sa pre nebesá. V deň súdu zaradí nebeský Sudca všetkých sebcov medzi bezbožníkov. Vymeria im rovnaký trest.

12. Ako boli odmenení verní služobníci? Mat. 25, 21. 23. 28.

Tí, čo dostali viac hrivien, vracajú Pánovi zverené dary i s úrokmi. Nič si nenárokujú. Bol to Boží majetok, preto Jemu patrí aj zisk. Majster prijíma hrivny a odmeňuje pracovníkov tak, akoby všetok zisk bol ich zásluhou.

13. Ako zaznamenal podobenstvo o hrivnách evanjelista Lukáš? Odpovedá aj tu odmena životnému dielu? Luk. 19, 16–19.

Pán tu má veľké dielo. Tí, ktorí v tomto živote čo najvernejšie a najochotnejšie pracujú pre Neho, vo večnosti dostanú najväčšiu odmenu.

Premýšľaj: Uvedomujem si, aké dary mi Pán zveril? Nezanebávam ani najmenšiu schopnosť? Rozhोjujem ich, keď viem, že ma Pán povolá k zodpovednosti?

Konáme svou službu věrně?

Zlatý verš: Luk. 22, 26.

V závěrečných chvílích dějin lidstva se neodvolatelně rozhodne o osudu každé duše. Pán nebes očekává od své církve, aby se vzchopila a pracovala s maximálním vypětím. Dostalo se jí přízně před ostatními lidmi, proto s ní počítá. Chce, aby zvěštovala ctnosti toho, který ji povolal ze tmy v předivné světlo. Dostalo se jí i hojného požehnání, jež má šířit dál. Radostná zvěst o spasení má zaznívat jejím prostřednictvím všem národům, pokolením, jazykům i lidem.

SLUŽBA LÁSKY

1. Proč dal Bůh člověku svůj největší dar? Jan 3,16.

„Tak Bůh miloval svět, že Syna svého dal.“ Dal jej, aby žil mezi lidmi, nesl jejich hříchy a zemřel za ně jako oběť. Dal jej padlému lidstvu. Kristus měl cele splynout se zájmy a potřebami lidí. On, který byl zajedno s Bohem, připojil se k synům lidským nerozlučnými pouty. Ježíš se nestyděl „nazývat je bratřími“. Dnes stojí před svým Otcem, jako náš přímluvce i náš bratr.

2. Co Kristus ochotně učinil podle plánu vykoupení? Gal. 1, 4.

3. Jak hluboko se Ježíš ponížil, aby nás zachránil? 2. Kor. 8, 9.

Snášel urážky, potupu, hanebné obviňování a ponížení. Zdá se, že nebyl nikde v bezpečí. Musel neustále

prehat, aby nepřišel o život. Jeden z učedníků jej zradil, nejhrořlivější následovník jej zapřel. Posmívali se mu. Vsadili mu trnovou korunu na hlavu, bičovali jej. Pak mu vnutili těžký kříž. Věděl, kolik pohrdání a hanby jej čeká. Podvolil se. Ale zakusil tolik hořkostí, že to nikdo z lidí nemůže pochopit. Byl čistý, svatý, neposkvrněný, a přitom zařazen mezi zločince! Uctívaný Vykupitel opustil své výsostné postavení, aby se na každém kroku pokořoval k smrti — a jaká to byla smrt! Byla to smrt nejhanebnější, nejkrutější — smrt na kříži, určená zločincům. Podle lidských představ nezemřel jako hrdina, nebyl zasypán slávou jako padlí vojín. Visel jako odsouzený zločinec mezi nebem a zemí — zemřel zdlouhavou, potupnou smrtí, vystaven urážkám a posměchu hříšného, zkaženého davu.

4. **Která zásada má ovládat život ditka Božeho? Mat. 10, 7. 8.**

SVĚTOVÉ DÍLO

5. **Jaký jasný příkaz dal Pán Ježíš svým následovníkům? Mar. 16, 15.**

I nejrozumnější, nejnadanější člověk může dávat druhým jen podle toho, kolik obdržel. I my můžeme dávat jen z toho, co od Krista přijmeme. Ovšem, příjem je podmíněn tím, kolik sami dáváme. Čím více dáváme, tím více přijímáme. Tak můžeme ustavičně věřit, přijímat a dávat.

6. **Jak dobře mají Kristovi následovníci plnit tento příkaz? Mat. 24, 14.**

Bůh již dlouho čeká, aby celá církev byla ovládnuta duchem služby, aby všichni pracovali podle svých možností. Splní-li členové Boží církve příkaz o šíření evangelia doma a všude jinde, bude záhy celý svět varován.

7. Jak má lid Boží splnit svěřený úkol? Mat. 25, 15.

Bůh dává každému věřícímu nějakou práci pro druhé. Proto odpovídáme jako prorok: „Zde jsem, Pane, pošli mne.“ Naš povinností je, abychom lidem poukazovali na zvěst o spasení. Vše, co podnikáme, má směřovat k tomuto cíli.

8. Co se stane, zapřeme-li Boha? Mat. 10, 33.

BŮH ŽADÁ PÍLI A VĚRNOST

9. Co má vliv na míru počtu námi Božího? Luk. 6, 38.

Bůh prohlašuje: „Blahoslavení ti, kteří rozsévají podél vod.“ Rozdáváme-li neustále z Božích darů ve prospěch jeho díla nebo potřeb lidstva, nezchudneme. Rozdávání vede k rozmnožování statku, ale kdo zdržuje statek svůj, ochuzen bývá. Rozhodíš-li zrna do země, získáš při sklizni víc. Písmo zdůrazňuje štedrost.

10. Komu vlastně prokazujeme veškerou laskavost a službu? Mat. 25, 40.

11. Čím potvrzujeme svou víru? Jak. 2, 15—17.

Ke křesťanské víře nestačí jen prázdná teorie. Utěšovat někoho jenom verši Písma a přitom mu nepomoci hmotně, když to potřebuje, to je výsměchem Ježíšova náboženství.

12. Co praví Pán o skutečné veličnosti? Luk. 22, 25, 26.

ODMĚNA ZA ZÍSKÁVÁNÍ DUŠÍ

13. Co je řečeno o štědrém člověku? Přisl. 11, 25.

Štedrost je součástí Božího plánu růstu. Křesťan, který

posiluje druhé, sám sílí. „Člověk, který zavláží, sám bývá zavlážen.“ To není pouze Boží zaslíbení, to je zákon. Ve splnění tohoto zákona spočívá tajemství duchovního růstu.

**14. Jaká odměna je slíbena těm, kteří zachraňují duše?
Dan. 12, 3.**

Tak jako hvězda na obloze vydává své světlo, tak každá obrácená duše má zjevovat světlo, jež jí bylo svěřeno. I tobě jest řečeno: Dcero sionská, „povstaň a zaskvěj se, nebo vzešlo světlo nad tebou a sláva Hospodinova vzešla nad tebou.“

K přemýšlení: Vede mne Boží láska k štědrosti ve věcech duchovních i hmotných? Nezapírám ničím Pána? Jsem ochoten ponížít se a sloužit? Mám naději, že i v mé koruně se budou skvíti hvězdy?

---

11. ukol -- dne 14. září 1968

Věrnost v hmotných věcech

Zlatý verš: Mal. 3, 10.

V každém živém sboru je rozvoj a růst. Je v něm příjem a vydání. Věřící vracejí Pánu to, co mu náleží. Bůh dává každému upřímnému věřícímu světlo a požehnání. Věřící je šíří dál v míře, které se mu od Pána dostalo. Na tomto dávání a přijímání je závislý život a růst církve. Ten, kdo jen přijímá, ale nikdy nedává, záhy přestane přijímat, a ztratí nebeské požehnání.

OTÁZKA VLASTNICTVÍ

1. Jaká je cena našeho vykoupení? 1. Petra 1, 18—21.

Věřící člověk nenáleží sám sobě. Je majetkem Božím skrze stvoření a vykoupení. Člověk je povinen žít podle Božích zásad, k slávě jeho jména, nikoli pro uspokojení tělesných žádostí. Obrácený člověk je ve skutečnosti ochotným služebníkem — otrokem Ježíše Krista, který žije jen proto, aby se líbil svému Mistru.

2. Pro které bohatství se rozhodl Mojžíš? Žid. 11, 24—26.

Mojžíš odmítl časnou slávu, postavení a moc, poněvadž věřil, že Bůh má pro něj a pro jeho lid vznešenější cíl. V době, kdy se rozhodoval, sloužili Židé jako otroci nejmocnějšímu národu světa. Jen víra v Boží zaslíbení ho mohla vést k tomu, že se zřekl egyptského trůnu.

3. Před kterým zvláštním hříchem varoval Kristus své následovníky? Luk. 12, 15.

Je mnoho věřících, kteří tvrdí, že jdou za Kristem. Ale když na ně přijde zkouška a mají se rozhodnout mezi hmotným zabezpečením, penězi a Kristem, pak dávají Krista až na druhé místo. Peníze jsou u nich na prvním místě. Tím však dokazují, že milují majetek víc než Boha nebo bližního. Chtějí znát cestu života jako bohatý mládenec, ale jakmile jim Bůh ukáže, že se musí zřeci modly ve svém srdci, pak couvnou. Čím více má člověk hmotných statků na této zemi, tím více si přiznává, že to vlastně vše není jeho vlastnictvím, že mu je vše zapůjčeno, aby to používal k Boží slávě.

4. Co je podle Pavla vlastně lakomství? Kol. 3, 5.

5. Kolik z této země náleží Pánu? Ž. 24, 1.

Bůh si činí nárok na vše, na člověka i na jeho majetek. Praví: Mně patří svět, můj je vesmír. Slovo Boží prohláší: „Neopomeň obětovat prvotiny zralého ovoce.“ „Cti Hospodina ze statku svého a prvotinami všeho zisku svého.“ Žádá tento díl jako důkaz věrnosti.

6. Kdo dává člověku moc k dobývání hodnot duchovních i hmotných? 5. Moj. 8, 18.

Člověk rád zdůrazňuje, že na všechno stačí sám. Ale sláva a čest za úspěch náleží Bohu. Majetek není sám o sobě ničím špatným. Ovšem, člověk má sklon k hromadění jmění a k jeho sobeckému využití. Přitom zapomíná na Boha. Jakmile Abrahám a Lot zbohatli, vznikl mezi nimi spor. (1. Moj. 13, 6. 7) Kdykoliv křesťané zbohatnou a mají pocit spokojenosti, stávají se chudými na ty věci, které mají trvalou hodnotu. (Zjev. 3, 17.) Právě „chudí tohoto světa“ jsou často „bohatí u víře“. Jak. 2, 5.

7. Jak vyjádřil Pán Bůh, že je majitelem všeho? Agg 2, 9; Ž. 50, 10. 11.

KRISTŮV NÁROK VŮČI NÁM

8. Kdo má pečovat o Boží vlastnictví? Mat. 25, 14.

Uvědomují si členové církve, že mají využít vše, co převzali, k Boží slávě? Bůh vede přesné účty se všemi lidmi na světě. A když nastane den vyúčtování, nebude se věrný správce odvolávat na osobní zásluhy. Neřekne: „Moje hřivna“, nýbrž „Tvoje hřivna“ získala další hřivny. Ví, že bez svěřeného daru by neměl žádný zisk. Je přesvědčen, že je-li věrným správcem, plní jen svoji povinnost. Majetek je Boží a on s ním směl jen úspěšně hospodařit.

9. Jak si představuje Pán podporu svého díla a svých pracovníků? 1. Kor. 9, 11–14.

Dávání desátků a darů tvoří stálou zábranu proti lidskému sobectví. Navíc člověku umožňuje, že spoléhá na Pána, nikoli na hmotné věci tohoto světa (viz Mat. 6, 19–21). Je tedy zřejmé, že dávání desátků a darů na rozšíření díla Božského ve světě přináší požehnání dárce i příjemci. Mizí sobectví a vzniká trvalý zájem o šíření evangelia.

10. Co všechno je zahrnuto do desátku? 3. Moj. 27, 30.

Mysl, srdce, vůle a city náleží Bohu; peníze, s kterými zacházíme, jsou rovněž Páně. Všechno dobré, co přijímáme, a z čeho sa radujeme, je výsledkem Boží dobroty. Bůh je štědrým dárce všeho dobrého. Vyzaduje od nás, abychom tyto jeho dary uznávali. Žádá od nás pouze to, co mu patří.

11. Co řekl Pán Ježíš o desátcích? Mat. 23, 23.

Povinnost se musí splnit. Ale Pán s námi cítí, že jsme slabí, a proto spojuje své příkazy se zaslíbením. Vyzývá svůj lid, aby jej vyzkoušel. Prohlašuje, že odmění poslušnost největším požehnáním. Povzbuzuje nás, abychom mu rádi přinášeli dary a slibuje, že nám podle toho dá i prospěch. „Ten, kdo ochotně rozsévá, štědře žítí bude.“ Bůh není nespravedlivý a nezapomene na naši práci a lásku.

Jak je Pán k nám něžný! Dal nám v Kristu nejbohatší požehnání. On je pečeti smlouvy, kterou s námi uzavřel.

12. Jaký je důsledek věrného dávání desátek? Mal. 3, 10, 11.

Zaslibuje, že otevře průduchy nebeské a vyleje na

nás požehnaní, ktoré ani nestačíme pojmout. Jeho slovo je nám zárukou, že nám požehná tak, že mu budeme prinášať ešte väčší desiatky a dary. „Navráťte sa ke mně, a navrátim se k vám,“ praví Hospodin zástupů.

K přemýšlení: Tažme se svého svědomí, jsme-li Pánu ve všem věrni. Nedáváme-li mu, co mu patří, okřídáme sami sebe. Zkusme jej v desátkách a darech!

---

12. úloha — 21. septembra 1908

Viera a láska

Základný verš: 1. Ján 4, 9.

Tí, čo tvrdia, že sú spojení s Kristom, a uspokoju svoju sebeckú túžbu po bohatstve, drahom oblečení, nabytku a pokrme, sú kresťanmi len podľa mena. Kresťan sa musí podobáť Kristu.

Ako pravdivé sú slová apoštola: „Lebo všetci ostatní hľadajú len svoje a nie, čo je Krista Ježiša.“ Skutky mnohých kresťanov nezodpovedajú menu, ktoré majú. Jednajú tak, akoby nikdy nepočuli, akú nesmiernu cenu stálo vykúpenie. Väčšina z nich sa chce vo svete presláviť. Prijímajú svetské zvyky a sledujú vlastné ciele ako ľudia tohto sveta. Tým prestávajú byť podporou šíriaceho sa Božieho kráľovstva.

ZJAVENIE BOŽEJ LÁSKY

1. Prečo musel prísť Kristus na tento svet? 1. Ján 4, 8. 9.

Len láska mohla mať s hriechom trpezlivosť a pripra-

viť plán, aby celý vesmír pochopil, o čo sa jedná vo veľkom boji medzi dobrom a zlom. Boh, ktorý je láska, používa v boji proti hriechu len pravdu a lásku. Satan však uplatňuje lesť, klam a kruté násilie. Len láska mohla prísť na to, aby Syn Boží najprv prišiel na svet žiť, potom zomrieť a vstať z mŕtvych. Mal tým predne vykúpiť ľudstvo z viny a moci hriechu a potom se stať hlavou nového a bezhriešneho pokolenia.

2. Ešte z akého dôvodu prišiel Kristus medzi ľudí? Žid. 2, 17.

Kristus sa musel tak dokonale stať človekom, aby nikto nemohol povedať, že nevie čo je pokušenie, zármutok, tieseň či utrpenie, ktorými ľudia musia prechádzať.

3. Kto musí byť z vesmíru navždy vylúčený? Žid. 2, 14.

Keď bol Kristus v hrobe zapečatený, satan jasal, že má Krista v moci. Kristus však rozbil okovy smrti a vyšiel z hrobu, pretože nešlo možné, aby „zostal v jej moci“ (Sk. 2, 24). Kristus nevstal sám, ale „hroby sa otvárali, mnohé telá zosnulých svätých vstali, vyšli z hrobov po Jeho vzkriesení“. (Mat. 27, 52, 53.) A hoci „silný ozbrojenec stráži dvor“, „keď príde silnejší než on, premôže ho“. (Luk. 11, 21, 22.) Silnejší, Kristus, vstúpil do riše smrti a premohol v smrti toho, ktorý mal moc nad smrťou. Odňal mu i väzňov a vykúpil jeho dŕm, (Mat. 12, 29) a „ozbrojil kniežatstvá a mocnosti a vystavil ich verejne posmechu, triumfujúc nad nimi“. Kol. 2, 15.

NAŠA VIERA NÁS SPÁJA S BOŽOU LÁSKOU

4. Ako úzko sú späté záujmy Ježiša Krista a Jeho verných nasledovníkov? Rím. 8, 17.

Ak sme znovuzrodení ako Božie deti, potom sme prijatí do Božej rodiny. Boh nás považuje za svojich dedičov. Dedičstvom je kráľovstvo slávy (Mat. 25, 34; 1. Pet. 1, 4. 5) a život večný. (Rím. 2, 7.) Dieťky Božie túžobne očakávajú chvíľu, kedy sa cele ujmú dedičstva. (Rím. 8, 18–25; 1. Ján 3. 1–3.)

5. Ako sa stávame Božími deťmi? Gal. 3, 26.

6. Kto je zmyslom života veriaceho človeka? Gal. 2, 20.

Čo je tajomstvom úspešného kresťanského života? Je to Kristus, prežívajúci v nás ten istý dokonalý život, akým žil na zemi. Kresťana vedie Kristova láska (2. Kor. 5, 14) a spravodlivosť Ježiša Krista sa stáva v Jeho živote skutočnosťou. (Rím. 8, 3. 4.)

7. Čo sme sme vyznávať? Žid. 13, 16.

Formálne úkony a obrady nemajú pred Bohom cenu. Chce, aby Ho ľudia uctievali „v duchu a v pravde“. (Ján 4, 23.) To znamená, že majú zjavovať Jeho charakter a dokazovať k Nemu lásku a úctu službou blízkym.

BOŽÍ PRÍKAZ VERIACIM

8. Čím je dnes Kristus v nebi? K čomu nás Písmo nabáda? Žid. 4, 14. 15.

9. Čím sa vyznačuje každodenný život kresťana? Ef. 5, 2.

Boh neprijíma obeť, ktorá nie je prinesená s úctou a vďačnosťou. Len obeť pokorného, vďačného a úctivého srdca je Bohu príjemná. Nikto obetuje samolúbo alebo farizejsky, akoby mu Pán mal byť za jeho dar vďačný. Také dary Pán Boh neprijíma. Odsudzuje ich, hoc by boli sebaväčšie.

**10. Ktoré hlavné zásady usmerňujú pravého kresťana?
1. Tes. 1, 3.**

Pavel sa zaoberá tromi vynikajúcimi darmi Tessalonicých: vierou, láskou a nádejou. V Kol. 1, 4. 5; 1. Tes. 5, 8 a hlavne v známom pojednaní o láske (1. Kor. 13) poukazuje na tieto tri dary ako základné piliere kresťanského charakteru. Zaoberá sa tu vonkajšími prejavmi týchto darov a hovorí o svojom pozorovaní. „Skutky viery“ predstavujú duchovnú i telesnú činnosť, vyplývajúcu z viery. Z toho poznávame praktickú hodnotu pravej viery, ktorá sa prejavuje v skutkoch kresťana.

11. S čím musí byť Božie Slovo spojené, ak má byť ku prospechu? Žid. 4, 2.

Kto čuje Boží príkaz a nepremeni ho v čin, upadá do veľkého nebezpečenstva. Poslucháč je povinný podľa počutého jednať. Ti, čo sa dajú viesť Duchom Božím, sú „Božími synmi“. Kristove slová prenikajú do povahy človeka poslušnosťou.

12. Ktoré dve vlastnosti žiaria zo života Kristových nasledovníkov? Zj. 14, 12.

Chcú snáď adventisti siedmeho dňa ochabnúť vo vernosti, hoci by sa mali všemožne postaviť na stranu Pána? Z ich úst musí vychádzať neochvejné svedectvo. „Milujem preto Tvoje príkazy nad zlato i nad rýdze zlato.“

13. Čo je skutočným cieľom viery? 1. Pet. 1, 8. 9.

Neobrátený človek nemôže pochopiť, akú radosť dáva duchovné spojenie s Kristom. Avšak ani veriaci kresťan ju nevie vyličiť. Aj keď je táto krásna skúsenosť plne možná len po druhom príchode Ježiša Krista, kresťan už teraz môže okúsiť Božiu radostnú prítomnosť. Musí však dovoliť, aby Duch Svätý viedol jeho život.

14. K čomu nás nabáda Písmo ako správcov Božej milosti? 1. Pet. 4, 10.

Uvažuj: Dosvedčujú skutky lásky moju vieru? Prebýva vo mne Kristus nielen v sobotu, ale každodenne? Smeruje môj život ku konečnému, vznešenému cieľu?

---

13. úkol — dne 28. září 1968

Trvalá odměna

Zlatý verš: 2. Tim. 4, 8.

Budeme-li důvěřovat Pánu, budeme silní; vždyť hlásáme mocnou pravdu Božího slova. Musíme být za vše vděční. Byla nám svěřena posvátná pravda, jejíž krásu a slávu musíme světu zjevit. Jsme Božími dlužníky. Musíme využít všech předností, jež nám dal.

SPRÁVCOVÉ ORGANIZOVANÉHO DÍLA

1. Podle které zásady pracujeme v díle Božím? 1. Kor. 14, 40.

Kristus chce, aby v jeho církvi na zemi vládl nebeský řád, nebeský způsob vlády, božský soulad. Tím je ve svém lidu oslaven. Chce od svého vykoupeného vlastnictví přijmout čest i slávu. Církev, přioděná Kristovou spravedlností, je jeho klenotnicí. V ní se má zaskvěť lohatství jeho milosti, milosrdenství a lásky.

2. Proč ustanovil Pán Ježíš svých dvanáct učedníků? Mat. 3, 14.

Bylo nutno učinit první krok k organizaci církve, jež se měla stát po Kristově odchodu jeho představitelkou na zemi.

Ježíš si vyvolil své učedníky, poněvadž je chtěl vyslat jako svědky do světa. Měli zvěstovat, co u něho viděli a slyšeli. Byl to nejdůležitější úkol, jaký kdy byl lidem svěřen. Měli spolupracovat s Bohem na záchraně světa. Tak jako ve SZ dvanáct patriarchů představovalo lid izraelský, mělo dvanáct apoštolů představovat křesťanskou církev.

3. Jaký významný příkaz dal Pán Ježíš svým následovníkům, když je vyslal do práce? Mat. 28, 19. 20.

Příkaz, který Spasitel dal svým učedníkům, týká se všech věřících všech dob. Kdo si myslí, že dílo zachránění duší má konat jen kazatel, je na strašném omylu. Všichni, pro které se Ježíš stal spasitelem, mají dále šířit evangelium. Proto byla založena církev, aby všichni věřící se stali Kristovými spolupracovníky.

4. Kdo rozděluje a dává církvi duchovní schopnosti k její práci? 1. Kor. 12, 28.

Bůh uděluje různé schopnosti a dary podle okolností a potřeb církve v té či oné době. Dary nemají sloužit k oslavení a vyvýšení člověka, nýbrž pro splnění Božích plánů. Bůh dává svému lidu tyto schopnosti, jak sám uzná za dobré. Neřídí se myšlenkami a nápady lidí. Duch svatý nedal všem věřícím v Korintu schopnosti k vykonávání stejného úřadu v církvi. Rozdal však dary mezi věřící podle toho, pro kterou práci si je povolal. Nikdo se proto nemůže svými dary vychloubat anebo vyvyšovat.

5. Co připomíná apoštol vedoucím církve? 1. Petra 5, 1-3.

Jakýkoli úřad v církvi neopravňuje k diktátorskému jednání. Ten, kdo je povolán na vedoucí místo, je zavázán k služebnosti, nikoli k uplatňování autority. Petr připomíná starší, aby nepodlehli pokušení sebepovyšování, ale aby byli svým chováním příkladem. Starší měli být vzory křesťanství, opravdovými představiteli víry, kterou by jiní věřící mohli napodobit. Petr považuje sebe a starší za pastýře stáda. Ovšem, v Ježíši Kristu spatřuje největšího Pastýře, který má na starosti nejen stádo, ale i jeho pastýře.

6. Jaké stanovisko mají věřící zaujímat k vedení církve? Žid. 13, 17.

Bůh si oddělil vedoucí, kteří v poslušnosti svému Mistru mají pást stádečko Páně. Vyzývá věřící, aby se takovému vedení podřídili. Ve svých příkladech Pán ukázal, že nikdy nerozhodují názory jednotlivce. Jakmile však autorita Boží církve na zemi, kterou je společné sejití představitelů církve (řikanie jí generální konference), dojde k určitému názoru, a tento názor je položen Písmem sv., pak se mu musí podříditi i jednotlivý věřící.

JEDINÝ CÍL CÍRKVE

7. Jak hodnotí Pán nevěrnost i v maličkostech? Luk. 16, 10, 11.

Zde uvedené „málo“ znamená mamon. Ovšem, Pán Ježíš nechválí nepoctivého správce. Naopak, zdůrazňuje důležitou základní skutečnost, že ti, kteří chtějí být jeho učedníky, musí se vyznačovat přísnou věrností a důsledností i v tom „málo“. Nikdo nemůže proto tímto podobenstvím omlouvat svou nepoctivost.

8. Co dostane posléze věrný správce? Kol. 3, 23, 24.
Využijme proto všech svých sil v práci pro naše bližní. Všichni mají stát věrně na svém místě, mají pokorně sloužit Pánu a odpovídat osobně za svoji práci.

9. Jakou blahoslavenou jistotu má věrný správce? 1. Petra 5, 7.

TRVALÁ VĚČNÁ ODMĚNA

10. Co Pán zaslubuje každému upřímnému věřícímu? Řim. 15, 13.

Pavel prosí, aby jim jejich víra dala život plný radosti, pokoje a naděje. Je-li mezi věřícími toto ovoce Ducha, je tam i láska a soulad. Židé i věřící z pohanů, silní i slabí budou žít pospolu radostně a pokojně v naději na život v Boží slávě (Řim. 5, 2).

11. O jaké nezvratné naději mluvil Pavel ve svém posledním listu Timoteovi? 2. Tim. 4, 6—8.

Timoteus a všichni další kazatelé evangelia si měli vzít příklad z Pavlovy věrnosti. Osobní víra musí spoléhat na Boží slovo. Křesťan „zachová víru“ tím, že prožívá její zásady. Podle toho, jak se těmito zásadami řídí, lze usoudit, jak upřímná je jeho víra.

12. Kde si má věřící ukládat své poklady? Proč? Luk. 12, 33, 34.

Mnoho světových problémů dneška je zaviněno tím, že lidé příliš lpí na hmotě. Touha mít hodně majetku na úkor druhého je příčinou mnohých konfliktů nejen mezi jednotlivci, ale i mezi národy.

13. Jaký obraz vítězné církve podává Písmo? Zjev. 22, 1—5.

Vírou stojíme na prahu věčného města a slyšíme radostné vítání těch, kteří v tomto životě spolupracují s Kristem a považují utrpení pro něj za čest.

Vykoupení se vítají s těmi, kteří je přivedli ke Spasiteli. Všichni společně velebí Ježíše, který zemřel, aby lidé mohli mít věčný život s Bohem. Je po boji. Skončilo soužení a zápasy. Celá nebesa se ozývají vítěznými chvalozpěvy, když vykoupení jednoznačně jásají: „Hoden jest ten Beránek zabitý vzítí moc i čest i slávu.“ (Zjev. 5, 12.)

**14. Jak líčí Pán Ježíš nejradostnější chvíli své církve?
Mat. 25, 31—34.**

Dílo záchrany záhy skončí. Církev se však stane církví vítěznou jen tehdy, bude-li věrna.

K přemýšlení: Přizpůsobuji se rád sborovému řádu? Ukládám své poklady v nebesích? Bojuji věrně s každým, i zdánlivě malým hříchem, abych mohl stát mezi vítězi?
